

Genootschap voor een herbronning van de psychoanalyse in Europa.

We hebben een psychoanalyse achter de rug, ieder op zijn manier, in zijn taal in zijn streek en we zijn soms ook psychoanalytici geworden. Zonder ooit onze volledige vrijheid af te zweren, zijn we toch onderworpen aan strikte regels die teruggaan naar de oorsprong van de psychoanalyse.

Onze discipline wordt afgebakend door de gewoontes van het gebied dat we innemen in de cultuur, geprangd tussen de kunsten en de wetenschap, dat steeds doorkruist wordt door de diversiteit van onze talen, die er in slaagt het met inspiratie te assimileren en te verrijken.

Alhoewel dit gebied eigenlijk geen land is, schrijft zijn grond zich ergens in Europa in. Immers een harmonisatie van de nationale wetgeving ligt op dit moment niet in het verschiep en de Europese Raad maakt zich sterk het gewoonterecht te verdedigen.

Het is dus niet een universitair parkoers, zo weten we, maar het respect voor die regels, dus onze ware gewoontes, die in staat is getuigenis af te leggen over de wording van een psychoanalyticus en de zorg waarvan we genoten hebben komt niet voort uit een therapie die geregistreerd is door de gezondheidszorg waarop de wetgever van iedere staat zich steunt.

We begrijpen dus niet waarom het merendeel van de verenigingen die de praktijkvoerende analytici groeperen geen gemeenschappelijk front vormen tegen de pogingen tot reglementering van onze praktijk volgens de medische deontologie, om ze reduceren tot een psychotherapie.

We begrijpen ook niet deze verenigingen een onderlinge endemische strijd voortzetten, die teruggaat ofwel op persoonlijke twisten ofwel theoretische splijtzwammen die achterhaald zijn en waar het publiek dat belangstelling heeft voor de psychoanalyse geen zicht op heeft.

Het genootschap dat we willen voorstellen is een ontmoetingsplaats, beschermd door het Europees Gewoonterecht, waar psychoanalytici (al of niet medici) een gezamenlijke basis kunnen vinden voor hun ervaringen uit te wisselen en vrijelijk hun zoeken te ontwikkelen.

Sinds 1992 (het jaar waarin europese psychoanalytici de idee van een gemeenschappelijk Vormingsinstituut voorstelden) en nu (2019) kan het inzetten op een derde tijd (na Freud en Lacan) van de Psychoanalyse in Europa slagen. Het kan door de mogelijke vereniging van de psychoanalytici als ze zich ervan bewust worden dat voorafgaand aan iedere competentie, hun handelen moet vrijwaren(?), wat hen tot de echte metgezellen maakt in een herboren psychoanalyse.

Wie ook met de toekomst van onze praktijk in zit, of hij zich al of niet psychoanalyticus noemt, kan ons vervoegen, indien hij ons project bijtreedt door zijn e-mailadres door te sturen.

We verstrekken dan de praktische informatie en de nodige documenten om op een heterotope plaats die symbolisch alleen Brussel - hoofdstad van Europa - kan zijn, een groep te stichten die de vernieuwing waard is die we van de jongsten en de minst ontmoedigden verwachten.